

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: I Kžzd-5/2021-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću za mladež sastavljenom od sudaca Sanje Katušić-Jergović, predsjednice vijeća, mr.sc. Ljiljane Stipišić, dr.sc. Lane Petö Kujundžić, Sande Janković i mr.sc. Marijana Bitange, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Ivane Bilušić, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog B. O., zbog kaznenih djela iz članka 111. točka 3. i drugih Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18. i 126/19. – dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbi državnog odvjetnika podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Varaždinu broj Kzd-4/2020-68 od 18. siječnja 2021, u sjednici vijeća održanoj 15. srpnja 2021.,

p r e s u d i o j e

I Prihvaća se žalba državnog odvjetnika, preinačuje se prvostupanjska presuda u odluci o kazni te se optuženom B. O. za kazneno djelo iz članka 111. točka 3. KZ/11., označeno pod točkom 1. prvostupanjske presude utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 20 (dvadeset) godina, dok se kazna izrečena prvostupanjskom presudom za kazneno djelo iz članka 177. stavak 2. KZ/11. označena u točki 2. u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci uzima utvrđenom pa se optuženom B. O. na temelju članka 51. stavak 2. KZ/11. izriče jedinstvena kazna dugotrajnog zatvora u trajanju od 21 (dvadeset i jednu) godinu, te se na temelju članka 54. KZ/11. u izrečenu kaznu uračunava vrijeme uhićenja i vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 16. veljače 2020. pa nadalje.

II U ostalom dijelu prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom optuženi B. O. proglašen je krivim zbog kaznenog djela protiv života i tijela, teškog ubojstva opisanog pod točkom 1. izreke pobijane presude iz članka 111. točka 3. KZ/11., a kažnjivo po članku 111. KZ/11. i zbog kaznenog djela protiv braka, obitelji i djece, povrede djetetovih prava, iz članka 177. stavak 2. KZ/11. opisanog pod točkom 2. kako je to činjenično i pravno opisano u izreci

prvostupanjske presude. Za počinjena kaznena djela optuženiku su utvrđene po članku 51. stavak 1. KZ/11. pojedinačne kazne i to za kazneno djelo iz članka 111. točka 3. KZ/11. na temelju članka 111. KZ/11., kazna zatvora u trajanju od 12 (dvanaest) godina, a za kazneno djelo iz članka 177. stavak 2. KZ/11. na temelju članka 177. stavak 2. KZ/11., kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci pa je optuženi B. O. za počinjena kaznena djela sukladno članku 51. stavak 2. KZ/11. osuđen je na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 13 (trinaest) godina.

1.1. Na temelju članka 54. KZ/11. optuženom B. O. se u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme uhićenja te vrijeme provedeno u istražnom zatvoru i to od 16. veljače 2020. pa nadalje.

1.2. Na temelju članka 148. stavak 6. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19. – dalje: ZKP/08.) optuženi B. O. oslobađa se od obaveze naknade troškova kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točka 1. - 6. ZKP/08. te troška nagrade i nužnih izdataka postavljenog branitelja, a dužan je nadoknaditi troškove nužnih izdataka oštećenika te nagradu i nužne izdatke njegova opunomoćenika.

2. Protiv te presude žalbu je podnio državni odvjetnik zbog odluke o kazni te predložio da se preinači pobijana presuda na način da se optuženiku izreknu više pojedinačne kazne, a zatim i jedinstvena kazna zatvora u duljem trajanju od onog koje je u pobijanoj presudi utvrđeno.

3. Odgovor na žalbu podnesen je od strane odvjetnice optuženika, S. O., odvjetnice u Č. u kojem se navodi da je izrečena jedinstvena kazna zatvora od 13 godina dostatna da bi se ostvarila svrha kažnjavanja.

4. Spis je sukladno članku 474. stavak 1. ZKP/08., dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

5. Žalba državnog odvjetnika zbog odluke o kazni je osnovana.

6. Odluka o kazni mora sadržavati individualiziranu zakonom predviđenu društvenu osudu zbog konkretnog kaznenog djela.

7. Zadatak suda ne ograničava se samo iz zakonskog opisa djela, pravnih formulacija i činjeničnog učina kreirati konkretno ostvareno kazneno djelo, već izabrati vrstu i mjeru kazne koja će optimalno odgovarati svrsi kažnjavanja. Stoga se uloga suda pri tome ne svodi na mehaničko posredovanje između slova zakona i stvarnosti. Zakonodavac, kod generaliziranja svrhe kažnjavanja, nastoji obuhvatiti neodređeni broj slučajeva i sažeti ih u opće pravilo. Sud u svakom pojedinom slučaju konkretizira opće pravilo i deduktivnim postupkom stvara zaključke potrebne za pravičnu odluku o vrsti i mjeri kazne. Prilikom određivanja vrste i mjere kazne koju će primijeniti, sud mora uzeti u obzir okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža za počinitelja kaznenog djela, a osobito stupanj krivnje, pobude iz kojih je kazneno djelo počinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede kaznenim djelom zaštićenog dobra, okolnosti u kojima je kazneno djelo počinjeno, okolnosti u kojima je počinitelj živio prije počinjenja kaznenog djela i usklađenost njegovog ponašanja sa

zakonima, okolnosti u kojima živi i njegovo ponašanje nakon počinjenog kaznenog djela te ukupnost društvenih i osobnih uzroka koji su pridonijeli počinjenju konkretnog kaznenog djela.

8. Prvostupanjski sud je kao olakotne okolnosti za optuženika utvrdio da je tempore criminis bio u stanju smanjenih sposobnosti shvaćanja značenja svog postupanja i upravljanja svojom voljom zbog povišenih tenzija u svađi sa suprugom koja se nalazila u alkoholiziranom stanju te da je priznao počinjenje kaznenih djela i iskazao iskreno žaljenje zbog počinjenja. Međutim, s pravom državni odvjetnik ukazuje na utvrđene otegotne okolnosti, a to su status optuženika kao povratnika i njegovu raniju osuđivanost po dvjema presudama za imovinska kaznena djela za koja su mu izrečene bezuvjetne kazne zatvora koje nisu postigle željeni učinak u smislu odvrćanja optuženika od kriminalnog ponašanja, kao i činjenice da posljedica kaznenog djela, a to je smrt oštećenice pogađa osmero zajedničke djece od kojih sedmero maloljetne koje je optuženik zauvijek odvojio od majke i time nepovratno štetno utjecao na njihov daljnji život i razvoj jer ih je lišio mogućnosti života u prirodnom obiteljskom okruženju uz oba roditelja. Prezentirane otegotne okolnosti, kao i težina počinjenog kaznenog djela teškog ubojstva i njegove posljedice (jer je osmero djece ostalo bez majke) nisu dovoljno došle do izražaja prilikom vrednovanja kazne za to kazneno djelo.

9. Zato je u pravu državni odvjetnik kada tvrdi da se zbog svih utvrđenih okolnosti, jedinstvenom kaznom zatvora u trajanju od 13 godina neće moći ostvariti puna svrha kažnjavanja, pri čemu valja naglasiti da je optuženikova ubrojivost tempore criminis bila samo smanjena, ali ne u bitnoj mjeri zbog čega se ne radi o naročito značajnoj olakotnoj okolnosti. Zbog toga ovaj drugostupanjski sud nalazi da je za kazneno djelo teškog ubojstva iz članka 111. točka 3. KZ/11. adekvatna kazna zatvora od 20 godina.

10. Što se tiče kaznenog djela povrede djetetovih prava iz članka 177. stavak 2 KZ/11. ovaj drugostupanjski sud smatra da su u utvrđenoj kazni zatvora od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, a respektirajući raspon propisane kazne za to kazneno djelo, u dovoljnoj mjeri izražene sve pravilno po prvostupanjskom sudu utvrđene olakotne i otegotne okolnosti.

11. Drugostupanjski sud ocjenjuje da će se strožom kaznom zatvora u trajanju od 20 godina za kazneno djelo iz članka 111. točka 3. KZ/11. te odmjerenom jedinstvenom kaznom dugotrajnog zatvora u trajanju od 21 godine, moći izraziti jasna društvena osuda zbog počinjenih kaznenih djela. Upravo takvom kaznom će se utjecati na počinitelja da ubuduće ne čini kaznena djela kao i na sve ostale da ne čine kaznena djela, a i na svijest građana o pogibeljnosti kaznenih djela i pravednosti kažnjavanja počinitelja. Stoga će se odmjerenom jedinstvenom kaznom dugotrajnog zatvora u trajanju od 21 godine optimalno ispuniti zahtjevi kako generalne tako i specijalne prevencije.

12. Prije razmatranja žalbe državnog odvjetnika zbog odluke o kazni pobijana presuda je ispitana na temelju članka 476. stavak 1. točka 1. ZKP/08. pa Visoki kazneni sud Republike Hrvatske kao drugostupanjski sud ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti nije našao da bi bila ostvarena bitna povreda odredaba

kaznenog postupka niti povreda kaznenog zakona na štetu optuženika na koje povrede drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

13. S obzirom na izneseno, a primjenom članka 486. stavak 1. ZKP/08. odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 15. srpnja 2021.

Predsjednica vijeća:
Sanja Katušić-Jergović, v.r.

Uputa o pravu na žalbu: Protiv drugostupanjske presude Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske po članku 490. stavak 1. točka 1. ZKP/08. dopuštena je žalba Vrhovnom sudu Republike Hrvatske kao trećestupanjskom sudu, u roku od 15 dana računajući od dana dostave prijepisa presude.